

at Digelagets Interessenter i de kommende Aar kunne blive stillede paa en gunstigere Fod end hidtil. Thi nægtes kan det ikke, at Byrden, i alt Fald for adskillige Ejendommens Vedkommende, er ikke lidet trykkende. I de forløbne Aar har den saakaldte Digeskat gennemsnitlig udgjort omtrent 28 Øre pr. Enhed. Efter at det store Laan er tilbagebetalt, vil den imidlertid kunne nedsættes til 18 Øre. Det antages, at man derved vil have tilstrækkelig Dækning til at kunne vedligeholde Digerne, naar man gaar ud fra den Sum, som i de forløbne Aar gennemsnitlig har været anvendt. Men da der kan indtræde uforudsete Uheld, vil det, for at Digeskatyderne saa vidt muligt kunne være sikrede mod ekstraordinære Udskrivninger, være nødvendigt at tilvejebringe en Reservefond, af hvilken de fornødne Penge i saa Tilfælde kunne tages. Jeg har da i Henhold til den Betænkning, som er afgiven af en Kommission, som til Overvejelse af Sagen blev nedsat i Fjor Foraar, ment at kunne gaa ind paa at foreslaa, at Staten skal yde et Tilskud af 200,000 Kr., hvilken Sum skal tjene som Reservefond. Ved denne Ordning ville Digeskatyderne blive stillede meget væsentlig bedre, end hidtil har været Tilfældet. Maribo Amtsrepartitionsfond skal efter Forslaget træde til, saafremt Reservefondens Kapital til nogen Tid maatte gaa ned under de 200,000 Kr.; Amtet skal da tilskyde det manglende, saaledes at Tilskuddet ikke forrentes, men tilbagebetales ved Hjælp af Reservefondens aarlige Renter og eventuelle Overskud fra Digelagets Aarsregnskab. Tanken er dernæst den, at man skal lade Reservefonden vokse til et Beløb af 1 Mill. Kr., inden der bliver Tale om at foretage nogen Nedskrivning af de 18 Øre Digeskat pr. Enhed. Naar man vil tillade Reservefonden at vokse til en saadan Størrelse, vil det en Gang i Fremtiden forhaabentlig kunne ske, at man helt kan afskrive Digeskat, hvilket er det Maal, hvortil Digeskatyderne se hen som det, der først fuldt ud vil opfylde deres Ønsker. Jeg har dog i Henhold til et Forslag, som fremkom i Folketinget, ikke ment at burde modsætte mig, at naar Reservefonden er vokset til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., skal det gøres til Genstand for Lovgivningsmagts Overvejelse og Afgørelse, om der i disse Bestemmelser skal foretages nogen Ændring, eller om man skal fastholde Bestemmelsen om, at Reservefonden først skal have naaet den nævnte Højde af 1 Mill. Kr., inden der kan ske nogen Nedskrivning af Dige-

skatten. — Jeg mener at kunne anbefale, at Statskassen bringer disse Ofre. Det maa erkendes, at det er meget betydelige Beløb, som i Aarenes Løb ere blevne udgivne af Statskassen til det lollandske Digelag, men i Betragtning af Omstændighederne tror jeg, det er rigtigt, at Staten ikke viger tilbage for at gøre ogsaa dette sidste Skridt. Men dermed mener jeg da, at Digeskatydernes Krav maa være endelig fyldestgjorte, og hvis der ikke indtræder ganske ekstraordinære Ulykkesforhold, som kunde give Anledning til, at man tog hele Spørgsmaalet op paa ny fra Grunden af, er Meningen den, at Digelaget skal kunne klare sig selv, og at det ikke kan vente yderligere Tilskud af Statskassen. — Jeg skal hermed anbefale Forslaget til Tingets Velvillie.

H. P. Pedersen: Jeg skal først tillade mig at bringe den højtærede Finansminister en Tak, fordi han ifølge en Henvendelse fra Digeskatyderne nede paa Lolland har nedsat en Kommission til at undersøge disse Forhold, og fordi han nu paa Grundlag af denne Kommissions Arbejde har forelagt dette Lovforslag for Rigsdagen, saaledes at Digeskatydernes Sag atter kan blive drøftet her. Ærede Medlemmer, som have gennemlæst Forslaget, ville rimeligvis antage, at et saadant Forslag, der byder saa store Ofre fra Statens Side, vil blive modtaget med udelte Tilfredshed derude. Naar jeg dog ikke tør udtale dette, er det, fordi jeg med Bestemthed ved, at der hos Digeskatyderne har været næret Forhaabninger af en noget videregaaende Natur. Ærede Medlemmer ville af Kommissionsbetænkningen have set, hvilke store og overordentlige Byrder Digeskatyderne have maattet bære. Det har mange Steder udgjort saa store Summer, at det har været lige saa meget som baade Stats- og Kommuneskat tilsammen, og at en saadan Ekstraskat har været trykkende og byrdefuld, behøver man naturligvis ikke nærmere at begrunde.

Det bestaaende Digelag blev oprettet efter Stormfloden af 13. November 1872. Den skrækkelige Ulykke, som den Gang overgik Danmark, ramte særlig de sydlige Øer, Falster og Lolland. Der fremstod den Gang over hele Landet en Hjælpsomhed og Opofrelse for at komme de betrængte vandlidte dernede til Hjælp, og jeg antager, at en lignende Følelse ogsaa har besjælet Rigsdagen, da den vedtog Loven om Digerne paa Lolland-Falster. Hvis man gaar de Forhandlinger igennem,